

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 813. Usque Ad Annum 859

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117867

§. 21. Res Ecclesiæ in Suecia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66103](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66103)

§. XXI.

Sæculum IX.

A. C. 854.

Res Ecclesiæ in Suecia.

Interim Ansharius summopere dolens, quod jam secundo Sueci Fideles Sacerdotis Ministerio privati essent, a Rege Erico literas commendatitias poposcit, quibus instructus sub ejus præsidio illam gentem adire posset. Hac de re etiam consilia contulit cum Gausberto Episcopo, olim in illam regionem a se misso, metuens, ne Fides Christi in illis partibus olim prædicata eorum negligentia ex toto deperiret. Respondit Gausbertus, se jam ante expulsus illo redire non audere, ne major tumultus excitaretur, & addidit: *Magis congruum mihi videtur, si tu ipse eas, qui hanc legationem primo suscepisti, quique benignissime ibi habitus fuisti. Mittam vero tecum Nepotem meum, qui ibi, si locus prædicandi sit, remaneat, & Sacerdotali apud eos officio fungatur.* His ita inter se constitutis Regem Ludovicum adierunt, qui hanc licentiam lubentissime dedit, & Anshario Episcopo tanquam suo ad Regem Sueciæ Legato literas commisit.

In Sueciam proficiscenti Ericus Rex Daniae comitem itineris dedit suo nomine ad Regem Sueciæ *Olef*, seu *Olaum*, Legatum cum mandatis; diceret, *Servum Dei*, qui a Rege Ludovico missus

Pp 5

fines

n. 43.

Sæculum IX. fines Regni ejus peteret, sibi esse per omnia cognitum, ac se in vita sua nunquam tam bonum vidisse hominem, nec in quoquam mortalium aliquando tantam fidem invenisse. *Hinc illi, inquit, concessi in regno meo omnia facere, quæ ad invebendam Religionem Christianam utilia erant. Rogo te itaque, ut eandem gratiam ipsi exhibeas, quippe nihil aliud, quam quod bonum & rectum est, perficere cupit.* Anscharius susceptum peragens iter viginti ferme diebus navigatione transactis Bircam pervenit, ubi Regem & multitudinem populi maximo errore confusam habuit. Quidam enim homo illo advenerat dicens, se in Conventu Deorum, qui ipsam terram possidere credebantur, adfuisse, & ab eis missum, ut hæc Regi & populis Deorum nomine nunciaret: *Diu est, quod nos vobis propitios habuistis. Terram vestram nostro adjutorio in pace & prosperitate longo tempore tenuistis; vos quoque nobis Sacrificia & vota debita persolvistis, gratæque nobis vestra fuerunt obsequia. At nunc & Sacrificia solita subtrahitis, & vota spontanea segniter offertis; & quod magis nobis displicet, alienum Deum super vos introducitis. Si itaque nos vobis propitios habere vultis, cavete, ne alterius quoque Dei cultum, nostro contrarium, recipiatis. Porro, si novum Deum*

S. Anscharius in Suecia.

Deum habere cupitis, Ericum quondam Regem vestrum nos unanimes in collegium nostrum adsciscimus. His ergo monitis Sueci perturbati templum in honorem supra dicti Regis dudum defuncti struxerunt, & ipsi tanquam Deo vota & Sacrificia offerre cœperunt.

Adveniens itaque illuc S. Episcopus ab amicis suis quondam ibi cognitis quaesivit, quomodo Regem hac super re interpellaret. Qui omnes asserebant, nihil omnino ea vice Legationem ejus posse proficere, sed si quid haberet pretii, eo uteretur, ut vivus inde evaderet. Quibus ille, si Dominus meus, inquit, de me ita decrevit, pro ejus nomine paratus sum hic & tormenta subire, & mortem pati. Tandem accepto consilio Regem ad suum invitavit hospitium. Cui convivium exhibens, dona obtulit, & Legationis suæ mandata aperuit; nam & antea causa adventus ipsius eidem Regi denunciata fuerat. Qui delectatus hospitis benevolentia, se quidem quæ ille suggererat gratanter velle respondit, *sed hanc Legationem vestram, inquit, confirmare nec possum nec audeo, priusquam sortibus Deos nostros consulam, & populi quoque, in cujus, si unanimes sit, voluntate, quodcunque negotium publicum, magis quam in Regia potestate positum est, sententiam explorem.* Mit-

te

Sæculum IX.
A. C. 854.

n. 46.

Sæculum IX. *te ex tuis aliquem ad conventum nostrum*
A. C. 854. *proxime celebrandum, & ego pro te lo-*
quar populo, tum Responsum tibi notum
faciam.

n. 47

Hoc Responso accepto Episcopus totum se ad Domini convertit Refugium jejuniis & orationibus vacans, donec interiore luce roboratus cognovit, sibi omnia proventura uti vellet. Rex congregatis primo principibus suis de Episcopi Legatione cum iis tractare cœpit; qui dixerunt, consulendos esse Deos. Exeuntes igitur more gentis in campos fortibus missis apparuit, Dei voluntate Christianorum Religionem ibi esse inve-

n. 48.

hendam. Cujus facti unus ex Primoribus S. Episcopi amicus eundem confestim certiolem fecit. Cum deinde præstituta dies Comitiorum, quæ in vico Birca habita, advenisset, Præcone, ut consuetudo poscebat, ex Regis mandato Legationis ipsorum causam vulgante, populus diversa sentire & fremitum edere. Cum vir gravis & canitie venerandus consurgens in medio plebis, *au-*
dite me Rex & populi, dixit, Cultus il-
lius Dei jam pridem permultis ex nobis
cognitus est, scimus, quod magnum in
se sperantibus subsidium afferat; nam
plures ex nobis id in periculis terra ma-
rique experti sunt. Quare ergo abjici-
mus, quod necessarium nobis & utile sci-
mus?

Suecorum
 Conventus.

mus? aliquando nempe quidam ex nobis ^{Sæculum IX.}
 Dorstatum adeuntes, hujus Religionis A. C. 854.
 normam, quam profuturam sibi sentie-
 bant, spontanea voluntate suscipiebant.
 Nunc piratarum infestatione periculo-
 sum valde nobis iter illud factum est;
 quod ergo tam longe positum prius qua-
 rebamus, hic nobis modo oblatum quare
 non prensamus? Hoc ergo ita perorante
 omnis multitudo populi unanimis effecta
 consensus, ut secum Sacerdotes essent, &
 quæ competebant Mysteriis Christi fie-
 rent. Rex statim gratissimum nuncium
 ad Episcopum deferri jubet, significans,
 necdum tamen se plenam ei licentiam
 concedere posse, donec in alio Conven-
 tu, in altera Regni sui parte celebrando,
 id ipsum populis ibi positum nunciatum
 fuisset. Sed ibi quoque omnia secundum
 ardentissima S. Viri vota feliciter eve-
 nerunt.

Tum Rex vocato ad se Episcopo jus-
 sit Ecclesias extrui, Presbyteros recipi,
 & quicumque vellent de populo, nemine
 obistente, Christianos fieri liceret. E-
 piscopus autem nepotem Venerabilis
 Gausberti Episcopi Erimbantum Presby-
 terum Regi commendavit, cui Rex in
 illo Vico atrium ad Oratorium ædifican-
 dum dedit promisitque, semper se fidis-
 simum Religionis Christianæ Defensorem
 futurum. Sic per Domini Gratiam rite
 omni-

Seculum IX. omnibus peractis S. Episcopus in Saxo-
A. C. 854. niam rediit.

s. 51.

Post hanc profectionem Rex Olauſ expeditionem parauit in Choros (qui hodie Curlandi dicuntur) olim Suecis subiectos. Cum uero quamdam eorum ciuitatem aduersa fortuna obsideret, & periclitaretur exercitus, quærendum sortibus statuit, quid sibi esset faciendum; at nemo Deorum promittebat auxilium. In his angustiis quidam mercatorum memores Doctrinæ & Institutionis S. Episcopi hortati sunt Suecos, ut Deum Christianorum invocarent. Ergo iterum Sors mittitur, eisque indicatur, quod Christus eis auxiliari uellet. Tunc confirmatis omnium animis & pugnam intrepide deposcentibus Curlandi ne quidem prælii fortunam experiri ausi urbem melioribus, quam ipsi Sueci sperabant, conditionibus dedunt. Quærentibus deinde plerisque, quæ vota facere Christo Domino pro tanta uictoria oporteret, a Christianis mercatoribus edocentur, Jesu Christo placitissimum fore, si jejunia & eleemosynas uouerent, si nempe ad sua reuersi, postquam domi septem dies essent, alios septem a carne omnes pariter abstinerent; sed & postea quadraginta diebus eolutis iterum quadraginta sequentes ab esu carnis se continerent. Cum hoc statutum cuncti libenti

benti animo perfecissent, ex eo tempore **Sæculum IX.**
 Erimbertus Sacerdos apud eos, quæ Dei **A. C. 854.**
 sunt, maximo Religionis Christianæ in
 Suecia incremento, libere egit.

§. XXII.

Ecclesia Danorum.

At in Dania subita rerum vicissitudo
 nascentem Ecclesiam turbavit. Quip- ^{n. 54.}
 pe Normannis, postquam inde egressi ^{Ann. Fuld.}
 Franciam annos viginti continuos deva- ^{854. Bertin.}
 stassent, tandem denuo collectis & in pa- ^{cod. Chro.}
 triam reversis, ortum est bellum inter ^{Norm.}
 Regem Ericum & ipsius Nepotem, qui
 e regno ab Erico ejectus comparata clas-
 se Piraticam hæctenus fecerat. Pugna-
 tum atrociter, tantaque strages edita, ut
 caesorum multitudo innumerabilis vide-
 retur, Divino Numine tot Christiano-
 rum a Normannis occisorum sanguinem
 ulciscente. Rex quoque Ericus inter-
 emptus, & ex genere Godefridi paren-
 tis ejus unicus superfuit puer, & ipse E-
 ricus nominatus, quem Dani Regem sa-
 lutarunt. Porro Proceres, quos habe-
 bat S. Anschario ignotos, ei persuaserunt,
 ut Religionem Christianam rejiceret di-
 centes, Deos suos sibi iratos esse, & quod
 ideo tanta eos mala invenerint, quia al-
 terius & ignoti Dei cultum recepissent.
 Inter omnes Religioni Christianæ ne-
 mo infensior Præfecto Sleswicensi, no-
 mine